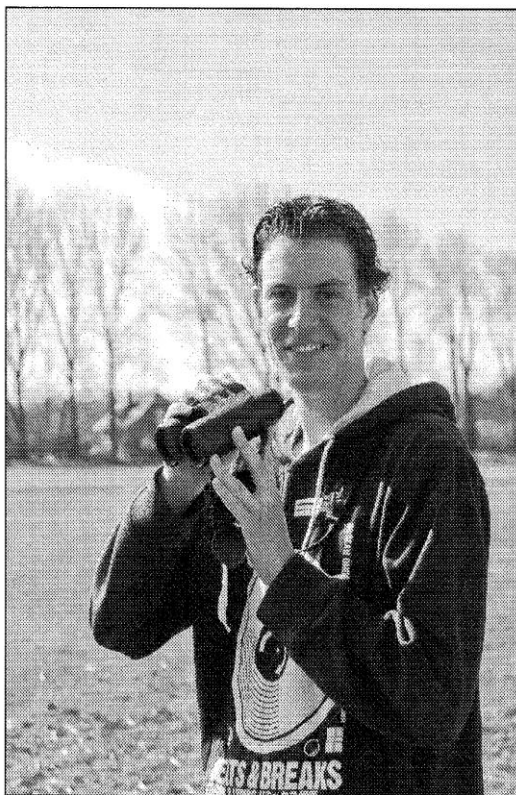


## Lars Buckx recordhouder regiojaarlijst: 238 soorten!

---

Of Lars Buckx zich helemaal bewust was van wat hij ging doen, toen hij 2 januari vorig jaar besloot een poging te wagen het record van de regionale jaarlijst te verbeteren, is zeer de vraag. Dat record stond toen met 236 soorten op naam van Jan Wierda, Pieter Thomas en Roy Slaterus (in 2008). De destijds 17-jarige Lars werd lekker gemaakt voor een recordjacht door Roy Slaterus en hij slaagde wonderwel in zijn opzet. Sinds december 2012 heeft Zuid-Kennemerland een trotse, gloednieuwe recordhouder. Lars Buckx heeft vorig jaar in deze regio liefst 238 soorten gespot. Een ongelooflijk mooi aantal.

Al van heel jongs af aan is Lars bezig met vogels. Gestimuleerd en geïnspireerd door zijn vader Han Buckx, voormalig voorzitter van de Vogelwerkgroep Zuid-Kennemerland, was hij actief op het vogelringstation, op trektelposten, in de polder, in het duin, aan de kust of in het bos. Op zeer jonge leeftijd leerde hij al elk piepje en elke zeldzaamheid te onderscheiden. Een vaardigheid, die hem in zijn recordjacht goed van pas kwam. Daarvoor had hij zich een tijdje gericht op het twitchen, ofwel het spotten van zeldzaamheden. Maar eigenlijk had hij daar snel genoeg van. Twitchers waarschuwen elkaar, wanneer er ergens een zeldzaamheid te zien is en dus fiets je in feite achter de vondsten van anderen aan. Dat beviel Lars maar matig. Liever ging hij zelf op zoek naar zeldzame soorten. Wat daar zo spannend aan is? Lars: „Je bent een hele tijd aan het zoeken en je weet nooit of je wat tegenkomt. Als je dan een zeldzaam exemplaar vindt, volgt



*Recordhouder Lars Buckx. Foto Han Buckx*

er een soort ontlading. Je krijgt daar een enorme kick van!”

Dus toen hij op 2 januari 2012 Roy Slaterus ontmoette op de pier, was de link snel gelegd. Beiden zijn gemotiveerde vogelaars, die altijd op zoek zijn naar zeldzaamheden en Roy had dat vertaald naar het spotten van een recordaantal soorten op de regiojaarlijst. In 2008 is het hem gelukt met 236 soorten het record van Jan Wierda en Pieter Thomas te evenaren. Hij vertelde daar heel enthousiast over en ter plekke sloeg de vonk over. Zonder er een seconde dieper over te hebben nagedacht besloot Lars de uitdaging aan te gaan en ging hij zelf een poging doen in 2012 meer dan 236 soorten te zien. Ofwel, het record van Roy en de twee anderen te breken.

Maar hoe pak je dat aan? Nou gewoon, naar buiten gaan en opschrijven. Lars: „Het begon eigenlijk als een grap. Ik was niet eens zo serieus en dacht: 'Ik zie wel hoe ver ik kom en zal wel kijken of het lukt.' ” In het begin gaat dat met een sneltreinvaart, maar allengs wordt het moeilijker. En daarna wordt het een kwestie van het benutten van elke vrije minuut. Dus heel veel buiten zijn. In het voorjaar was dat even moeilijk vanwege zijn eindexamen. Dat was even stressen, maar daarna had hij wel veel vrije uren. De zomervakantie leverde ook geen probleem op. Veel broedvogels stonden op dat moment al op zijn lijst en dwaalgasten zijn er in die tijd van het jaar nauwelijks. Omdat hij in het najaar twee dagen per week les heeft op de Fotovakschool, hield Lars ook toen heel wat vrije uren over die hij aan zijn regiojaarlijst kon besteden.

Wie meedoet aan een recordpoging voor de regiojaarlijst hoeft niet aan allerlei voorschriften te voldoen. Weliswaar heeft Lars veel foto's en geluidsopnamen gemaakt, maar nodig is dat niet. Elke waarneming telt, al scheelt het wel wanneer bijzondere waarnemingen ook door anderen in dezelfde tijd zijn vastgelegd.

Voor de rest is het volgens Lars simpelweg een kwestie van tellen. Zelf is hij uitgegaan van de telregels van Dutch Birding. Die houden onder meer in dat bijvoorbeeld Halsbandparkieten en Nijlganzen als ontsnapte exoten niet mogen worden meegeteld. Bovendien moet de vogel in leven zijn. Van de doden niets dan goeds, maar dode vogels tellen niet mee.

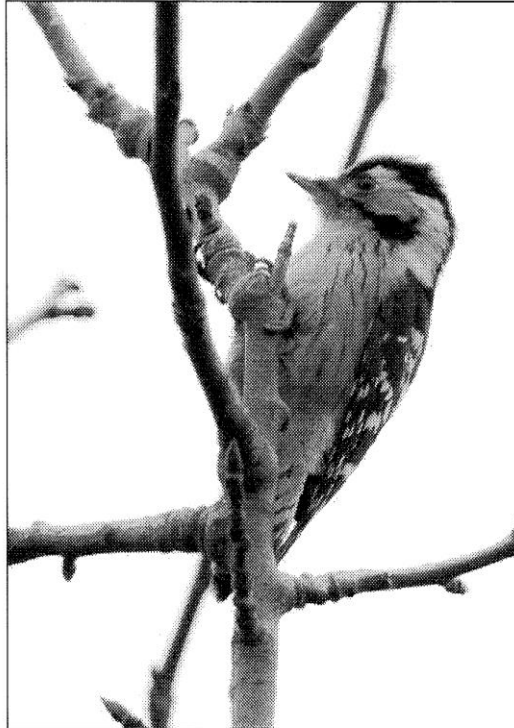
## **Volhouder**

Een recordjager moet vooral een volhouder zijn. Naarmate de lijst langer wordt, moet je meer op zoek naar zeldzaamheden. En dan zit je wel eens hele dagen in het veld of het duin zonder een nieuwe soort tegen te komen. Op zo'n moment zakt de moed je wel eens in de schoenen. Zonder een vooraf opgezet plan kom je echter niet veel verder. Dus is het zaak exact te bepalen welke soort het makkelijkst op welke plek in welke tijd van het jaar te zien is. In het voorjaar is het vooral het trektellen op Parnassia, in het najaar weet je dat de trek over zee interessante waar-

nemingen oplevert. De onderwater gezette bollenveldjes in de Bollenstreek leveren nogal eens wat steltloperijtjes op. Ook handig zijn de tips van bevriende vogelaars over wat waar te zien is.

In het najaar besteedt Lars bijna elk vrij moment aan zijn regiojaarlijst. Als hij merkt hoe langzaam de lijst toeneemt heeft hij wel eens spijt dat hij in het voorjaar niet wat alerter is geweest. Want het blijft al die tijd onzeker of hij de 236 gaat halen.

Drie weken voor het eind van het jaar scoort hij met een Kleine Bonte Specht zijn 237-ste soort. Kicken. Uit je dak gaan. Weten dat niemand uit de regio zoveel soorten in een jaar heeft gezien. Je moet er wat voor over hebben, maar dan heb je ook wat! Dat dat nou net de recordsoort moest zijn. De Kleine Bonte Specht is een vrij algemene broedvogel, die al in het vroege voorjaar uitgebreid zit te zingen. Maar nee, toen heeft Lars 'm gemist. En dan moet je hopen dat je die soort nog een keer in beeld krijgt. Lars:



„Dat was echt wel spannend. Gelukkig heb ik nog een exemplaar gevonden in de AWD en daar was ik toen heel opgelucht over. Helemaal, omdat het mijn recordsoort was.”

*Kleine Bonte Specht. Foto Lars Buckx*

Als een soort bonus krijgt hij op de een na laatste dag van het jaar nog een Stormvogeltje in beeld en stelt aldus zijn record nog scherper.

## Roodkopklauwier

Nagenietend vertelt hij over de vele mooie belevenissen tijdens zijn recordjacht. Over die leuke dag op de telpost in februari, toen als gevolg van sneeuwtrek voor deze regio heel bijzondere soorten overvlogen bij de telpost Parnassia. Zoals de Raaf, de Ruigpootbuizerd, de Witbuikrotgans en de Pestvogel. „Dat was heel gaaf. Allemaal soorten, die ik de rest van het jaar niet meer heb gezien. Maar ook de gigantische aantallen, die die dag passeerden, duizenden vogels, waren prachtig om te zien.” Een warme herinnering is er ook aan de Roodkopklauwier, die hij ontmoette bij het Vogelmeer in de Kennemerduinen.



*Ruigpootbuizerd in volle vlucht. Foto Lars Buckx.*

Maar er waren ook heel vervelende ervaringen. Als de dag van gisteren herinnert hij zich zijn verjaardag op 6 maart van vorig jaar. Die dag werd de komst van een heleboel Kraanvogels voorspeld. Bij krachtige oostelijke wind willen de Kraanvogels tijdens de trek richting het westen dwalen. Dus besloot Lars de dag door te brengen in het meest oostelijke deel van de regio, de Inlaagpolder bij Spaarnwoude. Hij heeft daar een hele dag rondgezworven; zonder enig resultaat. Toen hij thuisgekomen het internet raadpleegde, bleken er meerdere groepen Kraanvogels te zijn gesignaleerd boven de stad en zelfs exact boven zijn ouderlijk huis. Balen dus, want daarna heeft hij dat jaar geen Kraanvogel meer gezien. Zo ook bij de Roodhalsgans, die vorig jaar februari neerstreek in deze regio. Lars was net op vakantie en miste deze zeldzame soort. Daarom meent hij dat zijn record 'verbeterbaar' is. Maar dat moet een ander dan maar doen. Vooralsnog heeft hij weer een doel bereikt.

Wie daaraan begint, zo weet hij inmiddels, heeft veel tijd nodig. Je moet veel kennis hebben, waarnemingssites in de gaten houden en kennissen hebben die je bellen, als er weer iets bijzonders is gesignaleerd. Maar als dat allemaal lukt dan kun je er erg veel plezier aan beleven. En hierna? Dat is moeilijk. Als hij dan toch iets moet noemen, wordt het een plaatsje bovenin de zelfontdeklijst, ofwel een lijst met daarop zelf ontdekte soorten. Driehonderd zelfontdekte soorten in Nederland moet haalbaar zijn, denkt Lars. In elk geval zit hij dan niet langer vast aan die tijd van precies een jaar. En dat kan soms ook een hele opluchting zijn.

*Jan Kuys*